

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: **DUMINEC'A.**

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungaria':
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicationile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondentie se se adreseze Redactiunei
„BISERIC'A si SCÓL'A.”

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE

LA

„BISERIC'A si SCÓL'A.”

*Fóia bisericésca, scolastica, literara si
economica.*

Cu 1. Iuliu stilu vechiu deschidemu abonamentu nou pe semestrulu alu II-lea la „Biseric'a si Scól'a.”

Rugàmu pre toti domnii abonenti de pana acuma, cari dorescu a avé fóia nostra si pe viitoriu, se binevoiesca a tramite la „Tipografi'a diecesana” pretiul de prenumeratiune care e :

PENTRU AUSTRO-UNGARI'A:

PE UNU ANU 5 fl. — cr.
„ 1/2 ” 2 fl. 50 cr.

PENTRU ROMANI'A SI STRAINETATE:

PE UNU ANU 14 franci.
„ 1/2 ” 7 fr.

Sprijinulu moralu si materialu, de care pana acuma s'a bucuratu fóia nostra, ne indreptatiesce a sperá, că si in viitoriu vom fi imbratisiasi de aseminea simpathii caldurose precum si de bunavoint'a nestramutata a On. Publicu cetitoriu.

Redactiunea.

Unu cuventu

catra elevii abiturienti ai seminariului diecesanu.

Tienemu multu la tenerime, pentru că tenerimea este sperant'a, si in tenerime se concentréza viitorulu popréloru!

Si cu omulu teneru nici odata nu se pote vorbi atât de multu, că se fia de ajunsu.

Omulu teneru se insufletiesce, si se inspira repede de ori ce idee buna si frumósa. Si este bine, ca este asia. Foculu teneretii este bine se arda si se

incaldiésca cât mai intensivu, pentru că acésta caldura se-se streplanteze in societate, si apoi aici moderata de calcululu betraniloru se produca energi'a trebuintiosa pentru o bona punere in aplicare a ideilor mari, cari sustieni si promovéza mersulu culturalu alu popréloru.

Si in apati'a si indiferentismulu, in carele vedemu, ca se strepune de multe ori societatea nostra, prin multele greutati ale vietii actuale, este neaperatul de trebuintia, că junimea nostra, ómenii teneri, cari intra in viétia practica, se vina, si se-si incépa carier'a cu cât mai multu din acelu focu, propriu numai teneretii, că se potem se imprumutamu si noi cei betrani din acelu focu; si inbinandu-lu apoi cu calcululu si moderatiunea, carea trebue se caracteriseze pre betranu, se-se produca in societatea intréga mai multa energia pentru o lucrare cât mai spornica si mai productiva pre tóte terenele.

Ne-am pusu pre acestu terenu astădi vorbindu cu elevii esiti la sfersitulu anului scolasticu espiratul din scól'a nostra teologica-preparandiala.

S'au pregatitul pentru grele slujbe acesti ómeni, pentru preoti'a si dascali'a romanésca, si anume s'au pregatitul pentru acele cariere, prin cari voimur se facem viitorulu neamului romanescu din aceste parti.

Ei bine! Acesti ómeni au esitu din scóla toti cu pregatirile si cunoșintiele teoretice trebuintiose, pentru că se pote intrá in servitiulu bisericei si scólei. Ei voru aduce aici si foculu, propriu ómeniloru teneri; si noi cei betrani vom trebui se semtimu acestu focu, si ne vom incaldu neaperatul de densulu.

Dar betranii au totdeun'a mai multe detorintie; si seriositatea, carea trebue se caracteriseze pre betranu, i-impune, că se fia scrupulosu si punctualu intru implinirea ori carei detorintie.

Lucratoriulu bunu in nici o cariera nu se face numai prin scóla, ci mai multu de cât prin scóla se face prin viétia si prin societatea, in carea intra. Societatea are deci detorintie facia de ómenii teneri pre cari i-primesce, si i-angajéza in servitiulu seu. si

anume prim'a detorintia a societății este, că se-le arete, și se-i pună se intuiescă terenulu de lucrare cu ochii loru proprii.

Biseric'a si scol'a este terenulu de lucrare alu acestoru ómeni. Le presentăm deci astădi acestu terenul de lucrare, și-i invităm se-lu privésca și se-lu observeze bine cu tóta sensurile, și in specialu se-lu védă, se-lu pipaia, și-se auda tóte, că apoi despre tóte se pótă cugétá cu tóta maturitatea.

* * *

La noi in biserică și in scolă se lucrăza ceea ce se pótă; dar despre ceea ce se lucrăza, sau nu se lucrăza in biserică și in scolă se vorbesce multu mai multu, decât ceea ce trebuișcesc. Este pré mare disproportioni'a dintre vorba și lucrare, și este pré micu numerula lucratorilor, și pré mare numerulu vorbitorilor. Ómenii, cari lucrăza, n'au timpu de vorba multa, sunt ocupati cu lucru, și le remane pré putinu timpu, sau chiar de locu de a-si permite lucsulu, că se mai facă și densii macar din cand in cand câte putienă parada de vorba. Apoi acesti ómeni, ocupati fiindu cu lucru, nu se pré vedu, nu se pré audu, n'au timpulu fizicu de perduto se-se arete la lume; și deci multa vreme potu se remana uitati și nebagati in seama de ceealalta lume.

Si nu este omu in lume, si mai cu seama omu teneru, carpi'a se-i placa o astfeliu de stare. Lucesulu si splendórea fia chiar si numai unu lucsu si o splendóre, produsa prin vorbe, are multa putere atrage-tória. I-place, si i-magulesce fie carui omu a face parada cu ceea ce are. Si daca Ddieu noue, romaniloru, nu ne-a datu averi, cu care se facem lucsu, apoi incercămu de multe ori multi dintre noi a face lucsu cu câte putienă parada de vorba; ér succesulu paratu, ce din cand in cand se aréta pre acésta cale facia de unii, ne face si pre altii revnitoru dupa densulu. Ne gasimu de multe ori sedusi si noi a-ne pune la vorbe si la parada de vorbe; si pre cand vorbim, vorbim că se-ne fia, uitămu, că avemu detorinti'a si de a lucră aceea, ce ne este datu se lucrămu, si faptice detori suntem se lucrămu.

Pre acésta cale aluneca usioru si ómeni betrani, dar alunecati odata se patignescu, si o astfeliu de cadietura de multe ori se intempla, de nu se mai pótă repará, ér pretiula si resplat'a este o viétila per-duta si o lume zapacita.

* * *

La noi sunt scumpi lucratorii, in ale bisericiei si scoliei, pentru că sunt multe de lucratu si putieni lucratorii, si anume bunii lucratori. De aceea ne sunt fórtă scumpi ómenii, pre cari ni i-au datu la sfersi-tulu anului scolasticu espiratul scol'a nóstra.

N'avemu nici celu mai micu cuventu de a-ne indoí, că acesti ómeni nu voru deveni cu totii cei mai buni lucratori.

Dar toti acesti ómeni sunt ómeni teneri; si omulu teneru se seduce usioru de currentu. Apoi cu-

rente, că si in tóta lumea, sunt si in societatea nóstra. Si astădi nu se mai pótă tagadui „mod'a" si „modernu" lucru este la noi a dascalí pre unulu si a criticá, sau chiar insultá si calumniá pre altulu.

Cu putintia este, că si ómenii teneri, cari intra acum in viétila, se tréca si prin acésta ispita. Cu po-tintia este, că vorbele, si parad'a de vorbe se-se in-crece a-i seduce si pre densii si a-i cascigá pentru acestu nefericitu currentu.

Si omulu teneru in genere are multe pàrti bune, dar intre cele multe bune are si o parte rea, voiesce adeca dela unu timpu se esperieze si densulu, si se mai traiésca, si se lucreze si dupa experienti'a s'a si nu totu dupa experienti'a altor'a.

Si astfeliu fiend omulu teneru din firea lui, ne-aperatu că si ómenii nostri teneri, cand iesu in vie-tia, procedu toti pre acésta cale. — Fia! . . .

Inse pentru că bine se fia, vom dice teneriloru absolventi ai scólei nóstre numai unu singuru lucru, si anume aceea ce pretinde viéti'a dela fiacare omu, se judece si se aléga singuru cu judecat'a s'a ceea ce este bine; ér pentru că acésta judecata se fia buna, se iea de modélu legea Domnului, carea nu insiéra nici o-data, si carea este cea mai buna busola, pentru că ci-nev'a in tóte se fia liberu si independentu.

University Library Cluj Parsimoniu.

I.

Trecundu secerisiulu tinerimei scolarie, vrrendu nevrendu ni-se indrepta atentiunea asupra altui secerisiu, asiá dicundu asupra secerisiului materialu, carele oresi-cum este eflussulu gandirei, muncei si a neobositelorui incordari. Dintrunu anghiu alu patriei pana in celu-alaltu, poporul alerga si aduna ceea-ce Ddieu a datu. Secerisiulu inse nu resplatesce in de ajunsu munc'a poporului, că-ci pre unele locuri au inecatu apele, ér pre altele grindin'a a nimicitu in dilele ultime aproape tota speranti'a esauriatului agronomu. Cu tote aceste, de dupre cele ce ni-se raportează din diferite tienuturi, secerisiulu anului acestui'a nu pótă fi numitul intre cele mai slabe; elu va vindecá multe, dar' nu tote ranele dorerose ale bietului muncitoriu, că-ci trebuintiele de statu pretindu atâte dàri, in câtu ganditoriu nepreocupatul abia si-mai pote intipui, că sarcinile publice se voru mai urcă.

Cautandu oblu in faci'a presentei situatiuni eco-nomice, plinu de ingrijire ni-se areta venitoriulu nu celu de totu indepartatul poporului nostru, si ne tememua că nu cum-va poporulu se se imburde sub greumentulu sarcineloru, ce-lu apesa. Si temerea nostra se radima pre adevérulu, că sarcinile suntu cu multu mai grele si mai multe, de câtu isvórele de venitul. O scimu acést'a cu totii, dar' o scie si inalt'a ocarmuire; inse de ajutatu nu ajuta nimene. Noi inse, cu micu si mare, suntemu astfelui aternatori de olalta, că unulu fara de altulu nu potem esistá.

Dreptu aceea trebuie se cugetàmu si se aflàmu unu miediu vindecatoriu si se conservàmu poporulu de cris'a economica, ce lu-amenintia cu atâtă furie.

Productele spirituali, ce impunu si suntu epocali, tote bine suntu eflussulu esperintiei, asiá numite copie de dupre natura. Si candu stàmu in faci'a unei situatiuni amenintiatorie, pre cum este cris'a economica, credemu noi, că érasi numai natur'a ni-va oferí mana de ajutoriu intru afarea balsamului vindecatoriu.

Si intru adeveru, deca scurtàmu, aflàmu in natura doue exemplarie — modélu ; un'a vorbesce mai lamuritu de câtu cea alalta si ne invetia, cum avemu se procedemu deca e se fimu scutiti de crancen'a lovitura a crisei economice.

Furnic'a si Albin'a suntu fintiele, dela care avemu se invetiàmu, si aici se ne ajutàmu. Ambele ne spunu se lucràmu neincetatu si totu odata se fimu câtu mai crutiatori.

Diliginti'a si parsmoniulu suntu dar armele, cu care fiindu provedinti potemu privi plini de incredere in faci'a venitorului.

Diliginti'a si parsmoniulu suntu doue vertuti, care inaltia pre omu la fericire atâtă vremelnica, câtu si vecinica.

Diliginti'a si parsmoniulu suntu doue margaritarie scumpe, a căroru valore nu se poate exprimá.

Istori'a ni-dovedese, că popórele diligente si-au creatu in lume positiune respectabila ; dar cele crutiatorie si-au asiguratu pre pamentu esistintia perpetua. A fi diligentu, dar nu si crutiatoriu insemenza, a scí multe, dar a nu scí folosi nemicu ; s'au dora mai buna ar fi asemenarea deca am dice, că diliginti'a fora de parsimoniu este ca si sciinti'a fora de moralitate. Betranulu Socrate a dîsu că sciinti'a fora de moralitate, sau moral'a fora de sciintia n'ajunge nemicu, Omulu este omu numai deca are sciintia si moralitate. Este mai reu omulu cu sciintia dar fora de moralitate, de câtu celu cu moralitate, dar fora de sciintia. Noi inse dicemu, că numai fiindu crutiatori si diligenti totu odata, potemu sperá se ajungemu, ca se impunemu ore-candu.

Referitoriu la diligintia s'au dîsu multe in colonele foei nostre, dar despre parsimoniu s'a vorbitu mai raru. Se vedemu dara ce este parsmoniulu si avantagiele ce se potu sperá si ajunge dintrenisulu.

Noi intielegemu sub parsimoniu s'au crutiare intrebuintiare planuita spre scopuri salutarie a oricarei agonisite. A folosi avutulu nostru spre scopuri salutarie noue si omenimei numimu noi parsimoniu. Si fiind-că nici unulu nu trăim in lume numai pentru noi insine, ci mai antâi si pentru cei mai de aproape ai nostri, apoi pentru omenimea intreaga ; de aici nise impune o datorintia santa, ca mai alesu acum, cand suntemu pre timpulu secerisiului, se stàmu bine si se gandimu corectu asupra nostra.

E dreptu că dàrile directe si indirecte ne ape-sa ; este adeveratu că celu ce a obositu trebuie se guste din rodurile sale ! Dar cine poate afirmá cu po-sitivitate, că impregiurările nu se voru schimbá mai in spre reu ? Cine sta bunu, că temperatur'a nu va fi in anii urmatori mai nefavoritoria vegetatiunei de câtu in acestu anu mediocru ? Care dintre noi poate siguru că poterile sale trupesci lu-voru ajutá in venitoriu totu ca pana aici intru castigarea trebuințelor materiali ? . . .

In faci'a acestui-feliu de intrebări tot insulu stàmu si gandimur seriosu si dicemu : Pre mine me poate ajunge intrebarea acést'a, pre mine cest'alalta si pre alu treilea alt'a d'al-destea. In urm'a urmelor videm, că fiecarele suntemu espusi.

Candu intrebàmu acum : in ce modu ni-vomu scí ajutá, si unulu si altulu remanemu detori cu responsulu, ceea-ce calea ca valea, dar cum se suportàmu nefericirea ?

Parsmoniulu s'au crutiarea bine definita si bine priceputa este singurulu modu de mantuire.

Dar' se luàmu unu exemplu, si indata ne vomu luminá !

Unu agronomu de ai nostri a secerat si are acum de totu 100 ctn. m. de grâu. Pretiulu mediu se-lu punemu numai cu 6 fl. v. a. ; elu are de aici dara 600 fl. v. a. Se intielege de sine că de aici trebuie solvite tote sarcinile publice, de dupa care se-i mai remana diumatate. De aici inse are se traesca intrunu anu de dile, pana la urmatoriulu secerisiu, carele este in man'a lui Domnedieu. Traiulu este mai de multe feliuri : Cine are mai multu, traesce mai bine, si cine are mai pucinu, traesce mai modestu. Si unulu si altulu inse, deca pricepu insenatatea parsmoniului, atunci si-aducu a minte de proverbiul romanescu, ce dice, că mai bine se-ti para reu, că ai mancatu s'au beutu prea pucinu, de câtu se te caesci, că ai mancatu si beutu prea multu. Asiá dara la tota ocasiunea se fimu precauti si se dicemu, că deca n'asiu avea astădi numai 50 cr. si nu 60 cr., căti am in fapta, atunci asiá este, că ar' trebuí se traescu numai din acei 50 cr. Celu ce are dara se cheltuesca 60 cr. la dî, acel'a se crutie 10 cr, si eta că tieranulu nostru a crutiati intrunu anu 36 fl. v. a. ; alu doilea ca densulu érasi atâtă, alu treilea de asemenea si celu ce are mai multu, respective mai pucinu, se crutie totinsulu propoziționalu cu starea s'a materiala !

On. nostri cetitori voru dice la tote aceste : „Frumose teorii !“ „Cu buna seama le-a scrisu unulu, carele nu scie necadiurile nostre !“

Asupra acestor teorii inse lumea culta a treceutu de multu la ordinea dilei si s'a convinsu, că se potu straformá in realitate ; er deca se potu in tieriile apusene ale continentului nostru, de ce se nu se pota realizá si la noi ? Se vedemu inse cum ?

II.

Toti scim, deca nu altmintrea, celu pucinu dupa nume, de institutele economice. Intre acestea numeràmu noi *cassele parsimoniali si societatile de asecurare*. Cele de antâiu au menitiunea pre de o parte se primesca dela ori cine bani si se-i intrebuintieze in modulu sie-si cunoscutu, ér pentru acésta intrebuintiare se deobliga legalminte a solvî respectivului unu percentu óresi carele, 4, 5 ori 6 dupa 100 fl. intrunu anu; ér pe de alta parte se stee la dispositiune cu sumele trebuintiose la cei ce ajungu in lipsa de bani, firesce-cà si aici pre langa detragerea percentelor permise prin lege. Societatile de asigurare au menitiune se previna la ori ce nefericire materiala, ce pote bantuí pre unu omu óresi carele.

Mai alesu cassette de pastrare s'au documentat de cele mai avantagiose institute, cari potu ajutá omului la parsimoniu. Si in lumea culta a apusului nici cà vei aflá vre unu satu mai impoporatu, se tacemu de comunele urbane si de cetâti, in care se nu esiste celu pucinu o cassa de pastrare. Acolo alerga totinsulu, ca furnic'a si albin'a si-si duce denariulu seu, ca nu cumva avendu-lu in mana se-lu predeze intr-unu momentu neprecugetatu. Firesce-cà totinsulu in feliulu seu. Functiunariulu la inceputulu fie-carei luni, palmasiulu la inceputulu fie-carei septemani, ér agromomii la secerisiu.

Functionariulu cu salariu de 800 fl. traesce greu la orasiu: dar deca impregiurările ar ajunge ca elu se aiba nu 800, ci numai 700 fl., atunci sermanulu ar suspiná adencu, in fine totusi ar trebuí se traesca. Palmasiulu celu-ce are la septemana 4 fl., ar trebuí se o incurce si deca ar avea la septemana numai 3 fl 50 cr. Agronomulu celu ce a secerat 100 ctn. m. de grâu, de siguru ar trebuí se o duca si deca ar' fi secerat numai 95 ctn. m.

Sciutu este, cà omulu numai atunci ajunge cev'a, deca si-scie demandá sie-si. Se-si demande acum si functiunariulu, si palmasiulu si agronomulu, si cel'a se rumpa din cele 800 fl. la anulu numai 50 fl., palmasiulu la septemana numai 50 cr., si agromomulu la anulu numai 5 ctn. m., adeca 30 fl. si aceste sume se le depuna totinsulu in cass'a de pastrare, si atunci n'avem se ne mai temem nici unulu de calamitatea, cu care ne amenintia cris'a economica.

Functiunariulu, care servesce 30 ani, ponendu in fie care anu câte 50 fl. in cass'a de pastrare, va scote atunci de acolo, computandu 5% si camat'a cametelor, frumos'a suma de 3959 fl. — Palmasiulu, carele a depusu in fie care septemana 50 cr., adeca anualminte 26 fl., va avea dupa 30 ani 1868 fl. Agronomulu din cei 30 fl. anualminte, va avea dupa 30 ani 2156 fl. v. a.

Si deca li-ai dice acum la fie-carele, cà dupa 30 ani se-ti arete si unulu si altulu capitalele amin-

tite acolo, atunci ti-ar respunde dandu din umeri si dicundu că lu-batjocuresci, sciindu-lu că abiá se ajunge de pre o dî pre alt'a. Omulu nu crede, inse realitatea este acésta. Remane acum se aretam, cum se facem ca se se deprinda totinsulu la parsimoniu, si atunci credem a fi facutu unu lucru bunu si de interesu generalu !

(Va urmă.)

PASTORAL'A

Prea Santitului Ghenadie, Episcopu alu Eparchiei Argesiu, catra prea Cucernicii Protoierei.

(Continuare si fine.)

Nu uitati aceste cuvinte, fiind că sunt prea instructive si importante. Deci ceea ce trebuie se unescă pre crestini, este legatur'a pacei. O frumósa legatura dice St. Chrisostomu fiind-că unindu-ne pre unii cu altii, ne unescă tot odata cu Dumnedieu.

Santulu Apostolu Pavelu numesce pacea o legatura si ne indémna se lucramu pentru a o conservă; căci in adeveru, pacea nu se poate pastră decât cu multa grijă; de óre-ce sunt imprejurări nenumerate, când deca nu vom fi cu multa bagara de séma, cu rabdare si perseverantia, ea va fi turburata. Apoi arendu si temeiurile, pentru că se iubim pacea, marele Apostolu adauge: „că noi nu suntem de căt unu corpu.“ Acestu corpu este biseric'a, care este corpulu mysticu alu lui Isusu Christosu, căruia El este capu si noi toti suntemu membre, Isusu Christosu facandu-se omu, ne-a unitu pre toti in omulu pe care l-a luat, pentru ca se simu cu Densulu un'a precum si elu cu Parintele Cerec un'a suntu. Prin vrajba inse ne opunem dragostei nemarginite, ce Isusu Christosu a avutu pentru noi intrupandu-se. Când crestinulu se invrajbesce cu fratii sei, cari sunt membre ale lui Isusu Christosu, se invrajbesce cu Densulu, ii-sfasie membrele sale si aduce rane corpului seu mysticu, dupre cum si Evreii alta data au adus rane corpului seu pamentescu, când l-au batutu si impunsu cu cuie, restignindu-l pre cruce.

Totusi crim'a acelor ucidatori a fostu pote multu mai mica decât este pecatu acelor'a cari-sfasie corpulu seu mysticu prin divisiuni; căci membrele corpului seu pamentescu sfasiate prin pasiune au fostu restabilite prin slavit'a inviere, pe candu ranele ce se aducu corpului seu mysticu adesea nu se mai potu reuní. Noi avem mare ingrijire asupra trupului, ca nu cum-va vre-un membru se fi smisitit de la loculu seu; si când ni-s'ar intemplá vre-o asemenea nenorocire, suntemu sdrobiti de frica si de durere; de ce dar se n'avemu celu pucinu atâta grija asupra corpului mysticu alu lui Isusu Christosu si asupra fratilor nostri, cari sunt membrele sale, pentru a nu le sfasiá prin divisiuni.

Apoi dupa ce St. Apostolu Pavelu a disu: „Voi nu sunteti de căt unu trupu,“ mai adauge: „Voi nu sunteti de căt unu sufletu“, pre care cuvinte explicandu-le St. Chrisostomu dice: că precum in noi sufletulu este care animéza totu corpulu, de si membrele suntu deosebite, asiá si Dumnedieu ne-a datu duhulu seu, ca se ne unescă pre toti ori căta deosebire ar fi intre noi prin conditi'a sociala, vresta si temperamentu. Asia eran uniti primii crestini, despre cari ne spunu faptele Santiloru Apostoli: „Iar multimea celoru ce au credutu avea o inima si unu sufletu“ (Act. Apost. IV, 32); de unde urmează: că deca nu vomu fi uniti intre noi, nu putem avea duhulu lui Christosu: „Ér de n'are cine-va duhulu lui Christosu, acel'a nu este al lui“ (Rom. VIII, 9.)

La glasulu Dumnedieescului Mantuitoriu alu Santilor Apostoli si alu santei sale Biserici, se unesce si glasulu intregului universu, cari ne indémna se iubimu paccea. Când ceriulu, pamentulu si marea, dice St. Grigorie de Nazianz, aceste capete de opera ale a-tot-puternicie lui Domnedieu suntu in buna armonie; când fie-care elementu se marginesce in cerculu desemnatu de Creatoriulu loru, fara se lupte asupra altuia si se turbure armonia, care trebuie se existe in tote părțile universului, frumuseți'a lumiei este perfecta si nimenea nu si-ar putea inchipui o opera mai admirabila; si din protiva tota frumuseți'a se distruge, indata ce disordinea se pune in părțile lumiei si pacea ce le uniā incepe a se sdruncină. Apoi, fiind-că tōte elementele in universu nu se sustienu de cătu prin unire si concordie, nu trebuie ȫre se invetiamu că ele ne indémna neincetatu se iubimu paccea, dupre exemplu loru?

Aceste sfatuiri, din isvorulu cel salutaru alu Dumnedieestilor scripturi si marilor dascali ai Bisericei, am credutu folositoru se le puneti in vederea cucernicilor Preoti din coprinsulu acelui judecătu si print' insii a se aduce la cunostinti'a filor nostri sufletesci, mai vertosu in acele dile mari si sante ale patimilor Domnului nostru Isusu Christosu, când sant'a Biserica indemna cu staruintia pre totu crestinulu, ca fora pregetu si cu ardore se se pregat̄esca pentru sant'a si luminat'a di a Invieri Domnului, spre a primi cu conscientia curata si inima zelosa pe prea santulu, prea curatulu, de viatia datatoriulu si nemuritoriulu trupu si sangele alu Domnului, spre santea, spre luminarea, spre tari'a, spre vindicare, spre sanatatea sufletului si a trupului, spre erărea peccelor si spre viat'a de veci; èr nu spre judecata, s'au spre osinda, caci dice Santulu Apostolu Pavelu: „Se se ispitesca omulu pre sine si asiā din pane se mananca si din paharu se bea; că celu ce mananca si bea cu nevrednicie, judecata lui, si mananca si bea, nesocotindu trupulu Domnului“ (Corint. XI, 28, 29.)

Ceremu dar de la Cucerniciile loru servitori ai santului Altar si coajutatori ai nostri in vi'a Domnului, ca se purifice conștiintele pastorilor prin bai'a penitentiei, se vestesca filoru sufletesci cuventulu vietiei si al impacarei cu Dumnedieu, cu sine insii si cu aproapele si se-i hrancesca cu panea invetiaturei si adeverului; caci asia lucrându voru primi de la mai marele Pastorilor, Domnulu Isusu Christosu, plat'a cuvenita servului, care a stiutu se-si indeplinesca datoria ce i-s'a incredintatu: cu zelu, abnegatie si devotamentu, èr din partea nostra dragoste parintesca si arhieresca bine-cuventare.

+ Episcop Ghenadie de Argesiu.

(Dupre „Romani'a Libera“ din 30. Aprilie 1888.)

Scol'a confesionala si invetiatoriulu poporalu.*)

(Destinul ei, scopulu sublimu si modulu ajungerei scopului.)

Scol'a este acelu foculariu, de unde se revérsa lumen'a cea infocatul strelucitora, carea luminéza sufletele oménilor, intocmai precum razele sórelui luminéza pamentulu.

Scol'a este mijloculu celu mai siguru alu mantuirei tuturor popórelor; prin scola s'a adusu lumea la studiulu civilisatiunei de adi; prin scola s'a amelioratu starea popórelor. Ea are a cresce generatiunea viitora; ea are se fie doctorulu trupurilor si alu sufletelor generatiunei viitore in tōte directiunile. Ea are se dicteze

* Acestu operatu s'a cetitu in adunarea generala a reuniiunei inv. din dieces'a Aradului. Joi dupa Pasci a. c.

fiecarui individu fora deosebire de genu — cum trebuie se traésca in lume, ca se pôta innaintá, — modulu de a vietui intre patriotii si connationalii sei inradecinandu la anim'a fiecaruia datorintiele ce le are catra Dumnedieu si deaprovele, catra tronu si patrie, catra natiunea si religiunea s'a.

Scol'a are se cultiveze in modu directu si indirectu pre poporu la ambitiunea de a nu se lasa inderetrulu altor popore — cari tocmai asemenea sunt daruite de Dumnedieu cu acele insusiri, ca si poporulu nostru — carele din lips'a de scoli adeverate este indretrulu altor popore, cari mai nainte decât noi au inceputu a pune pondu mai mare pre scola.

Scol'a ca atare este loculu, unde se pune fundamentele fericirei unui popor in tota privinti'a, — dar cu atât mai vertos scol'a nostra confesionala, carea se deosebesce de alte scoli precum de cele comunale si de statu — caci a nostra scola, fiind confesionala, este in strensa legatura cu biserica deci are santa datorintia de a crescere generatiunea religiosu — moralicesce, caci sciutu este, că nici unu poporu fara crescerea religiosa morala nu poate se existe un timpu mai indelungat.

Prea evident lucru este că — cete popore suntu in starea cea mai infloritora, tōte au o crescere religiosa morala mai multa de cāt poporulu nostru. Nu trebuie se mergemu departe caci vedem in jurulu nostru nemti, cătu sunt de devodati pentru biserica si in fine numai in astfelui de poporu este si pote fi constantia si tarie sufletesca, èr unde suntu cascigate aceste insusiri, acolo apoi de sine urmeza diliginti'a, carea si-are urmarile sale incoronate cu succese bune si infloritorie.

Nu dicu cum că dora scol'a confesionala nu are parte sa rea, ceea ce din punctu de vedere al incunjurarii mijlocelor de discordie si ne intielegere intre cei primi factori si luptatori ai civilisatiunii poporale (preotii si invetiatorii) nu voiescu se amintescu cu aceasta ocasiune. Voiu aminti in se forte pucinu despre scolele de stat si cele comunale din propria-mi convingere cu ocasiunea unei excursiuni prin parti de acele cu scoli comunale si de stat, unde mi-se inneca sufletulu de dorere, vediendu că de si elevii invetia objectele de invetiamentu prescrise in lege, dar crescere religiosa morala dupa recerintiele timpului nu.

Scol'a confesionala este adi pre acelu nivelu, de poseide un caracteru pretiuitu de tota lumea culta, este si trebuie se fie tesaurulu celu mai scumpu al unui poporu caci precum am disu de aici provine fericirea unui poporu. Si cum că scol'a este tesaurulu celu mai scumpu al unui popor-trebuie facutu ca el se simtiesca aceea, documentat cu exemple vii si educatu asia, ca de sine se pricépa valórea scólei, cautandu la tōte ocasiunile scopulu scólei atat de maretii: „Promovarea culturei si innaintarea poporului, pre tōte ciale atat in scola catu si afora de scola, atat in privinti'a economica materiala, catu si morala, nationala si religionara.“

Onor. Adunare generala! Cum se nu fie scol'a tesaurulu celu mai scumpu al unui poporu si mai vertosu cea confesionala, carea fiind cu biserica un trupu, un scopu urmarindu, au sustinutu poporulu in religiune neclintit in tempii cei mai vitregi, precum lu-tenie in diu'a de azi si lu-va tiené si pre mai departe, si cu cătu se va inradeciná simtiulu religionaru si moralu intrun popor, cu atât va fi mai tare, erou si poternicu pre tōte terenele acestei vietie.

Ca se vedeti, resp. se vi documentezu Domnilor! că aceast'a este asia, vi-servescu cu un exemplu istoricu si anume: Dupa invingerea stralucita a Germaniei contra Franciei la anii 1870—71. capii Germaniei si ai altor

poteri europene mersera la Cancelarulu germanu Bismark se-i gratuleze pentru invingerea cea glorioasa contra Frantei; — ér Cancelarul germanu suridiendu li-dice: „Domnilor! Intradéveru strelucita invingere am facutu, dar meritul nu este al meu, deci déca voiti intr'adeveru a multiamí celor ce merita, apoi se mergeti si eu impreuna cu Dvóstra se li-multiumimu invetiatoriloru poporalu, cari ni-au datu in mana o generatiune bine crescuta, religioasa morală si ca atare poternica-ascultatōre si bine disciplinata, deci a loru este meritulu.

Totu atunci a disu Bismark catra capii germani „Dati-mi si scol'a in manile mele, si in scurtu timpu reformezu tōta lumea.“ Acestea le-a disu fiind-à a fostu si este unu omu de totu practicu carele a adeverit u cu fapte, că numai scol'a pote aduce pre ori ce poporu la fericire.

Că scol'a buna este fericirea unui popor am diso intielegendu, că scol'a are invetiatoriu poporalu cualificatu dupa recerintiele timpului si locului.

Prea bine se scie aceea, că nimenea nu pote dā cuiva aceea, ce nu are; asia si invetiatorulu nu pote se invetie pre unu poporu numai aceea, ce elu scie si mai multu ba, că n'are de unde. Astea acum anulu le-a intonat Il. S'a Dlu Episcopu. Pre langa tōte aceste, că aceast'a este un adeveru nerestornaveru, totusi me voiu abate dicendu: Că noi ca invetatori in poterea sublimei chiamari, ce o avem, avem detorintia a innaintá cu timpulu si cu alte popore, că-ci déca ne vom margini la aceea ce am invetiatu, nu departe vomu merge, pentru că déca vomu analisá cu deameruntulu, ce am invetiatu, apoi vom aflá, că am invetiatu fōrte pucin; timpulu inse pretinde multu si timpului chemarea nostra nu-ne permite a remané datori, că-ci remanendu datori, amu remasu spre detrimentulu unei generatiuni atât de scumpe, carea s'au ne-va bine cuventá, s'au ne-va osendi.

Har domnului! Iubitiloru colegi! Că am ajunsu timpul acela, de nu ne mai potemu plange, că nu potemu easicgá pentru crescerea poporului si a generatiunei lui cele de lipsa si anume o cultivare necesaria, pentru că adi in institutul acest'a se cresc totu atatia lucefri ai natiunei nóstre, cari cu radiele intielegiunii loru voru respandu lumina in tōte partile locuite de romani.

Noi inse, cei cari am esit din paretii institutelor pedagogice ante de aceasta cu 10—15 s'au 20 de ani si n'am fostu asia de norocosi, a ni poté insusí atate sciintie frumóse, căte se propunu adi in institutulu pedagogicu, cu atât mai vertosu nu trebuie se ne lasamu inderetru, — ci se ni cascigam materialu bunu, in abundantia, ca astfelui se avemu de unde dā celoru ce dela noi ascépta, se li-damu, procurându-ne cărti conduceatoru la scopu si prin cetire désa de cărti metodice, practice si instructive se ni potem insusí cele de lipsa pentru ca scólele noue increduite se le potemu dirigea si provedé cu cultur'a necesara si corespondetoria legilor si timpului.

Totu despre scola am vorbitu si despre invetiatoriu poporalu, că ci ei doi suntu lumin'a lumai si sarea pamantului, dar despre subjectulu scólei, carele este lucrulu principalu n'am vorbitu si anume despre scolari, cari suntu vii'a „vii'a de lucratu“ baz'a pre care se razima sperant'a fericirei neamului nostru. Scolarii suntu nisice maleditie tinere, pre cari cum le vomu remané — dar' numai câtv'a timp — că-ci in vieti'a sociala pasindu, chiaru arareori déca au vediutu esemple rele dela cineva, fōrte cu mare usiurintia le-au insusitu si cu incetulu s'au ruinata fundamentulu celu bunu pus in scola — că-ci sciutu este că-omul este inlinat si spre bine si spre reu, si ca se nu fie inclinat spre reu — trebuie cultivat. Cu cătu cinev'a e

mai cultivat, cu atât se scie padí mai multu de totu ce e reu si stricatosu pentru elu, familie si natiunea s'a.

Asia suntemu noi cu scolarii, că in fraged'a loru tineretia, când abia se desvolta in ei pricepera intelectuala de a invetiá a ceti, a scrie, socotí si altele, si când e de 12 ani, când mai bine ar pricepe, că ce invetia, atunci paresesce scol'a si pasiesce in lumea cea larga pre la vite, lucru etc., unde incetulu cu incetulu uita si de nu tot, dar fōrte multu. — Aceast'a o vedemua mai vertosu iubitorilor colegi! când din elevii nostrii ajunge vreunulu inrolat si tramite parintiloru căte-o epistola; aceea inse este atât de scintita in cătu te rusinezi aducendu-ti a minte că respectivulu ti-a fostu scolariu, carele dora ca scolariu a scrisu fōrte bine si regulat. Deci uitandu a scie, a potutu uitá si altele.

Pentru ca de acést'a calamitate se scapamu si acésta nefericire pentru o generatiune se o incunjuramu, dupa pucin'a mea esperintia, ce o am ca invetiatoriu poporalu, avemu un expedientu fōrte poternicu si anume: „Scol'a de adulți si prelegeri publice.“

(Finea va urmá.)

D i v e r s e .

* *Joi in 30. Iunie 1888.*, s'a intrunitu veneratulu consistoriu alu Aradului, in Siedintia plenaria, in care — intre altele, — Domnii asesorii cei noui, au depusu juramentulu, si au intratu in functiune.

Tota in acea siedintia s'au revediu si pertractarea lasemantului dupa fericitul Teodoru Popu, prin care se infintieza o fondatiune pentru stipendii, sub administratiunea veneratului consistoriu, acceptanduse in modu finalu atât impacatiunea cu Domn'a veduva, cătu si cu legatarii. Astfelui fondurile de stipendie in dieces'a nostra, s'au mai sporit u vreo 50,000 fl.

In fine s'a comunicat conclusulu veneratului sinodu eparchicalu, de a se investi si in realitatii o parte din avearea diocesei.

* *Raportu oficialu despre starea semenaturilor.* Inaltulu ministeriu de comerciu, industrie si agricultura, de dupa datele pana la 9. Iuliu st. n., raporteaza despre starea semenaturilor urmatóriile:

1. Secerisiulu grâului s'a incepudu in tota tiara. Referitoru la cantitatea recolt'a este medie, dar calitatea este mai buna ca de medilociu. Din multe parti se anuncia taciune.
2. Secar'a este in cantitate mai pucinu ca medilicia dar calitatea este buna, mai alesu in Ardealu. Paiele inse valoarea pucinu.
3. Orzulu promite secerisul bunisiora atât calitatativu, cătu si cuantitatativu.
4. Rapiti'a care deja se triera, are cuantitate submedie, dar calitate buna.
5. Cucuruzulu mai alesu pre partea stanga a Tissei si prin regiunea Muresiului nu lassa nemicu de dorit. 6. Pastaiosele au profitat multu prin ploile din a dou'a diumatate alui Iuniu. De asemenea cartofii.
7. Canep'a si inalu se desvolta frumosu si promitu recolta buna.
8. Tutunulu mai alesu pre langa Tiss'a si prin Ardealu se desvolta bine; din mai multe locuri se anuncia că suferă de insecte.
9. Napii de zahar si burgundele, precum si cele alalte plante, bortose promitu recolta medie.
10. Lutiern'a si Trifoliulu inca se desvolta bine, numai adunarea loru este opacita prin ploi.
11. Fenu si otava, in urm'a ploilor de Iuniu, va fi de ajunsu, dar prin regiunea Bihariei mai pucinu.
12. Viele, care au scapatu de grindina si nu suntu atacate de philoxera, promitu rodu mediu.
13. Referitoru la pome, de pretotindenea se anuncia recolta fōrte slabă, că-ci pomii au de-

geratu in parte mare din caus'a frigului neindatenatu. Numai perii si nucii s'au aretatu mai răbdurii.

Din acestu raportu oficialu potemu constata, că in genere anulu acest'a se numera intre anii cei mediocri, sta adéca multu inderatulu anului trecutu. Poporulu va simti mai multu ca pana acum greumentulu sarcineloru ce le suporta, cu atâtua mai vertosu, cu cătu că nu e sperantia de urcarea pretiurilor, de ore-ce im piatiile straine, unde productele nostre aflau trecere, acolo suntemu amenintiati de productele altoru tieri, cum e Russi'a, Romani'a, En-liter'a si Franci'a. Cu tote aceste inlesnirile de comunicatiune, ce s'au facut la noi in timpulu mai nou, ni-usu-reza in cătuva positi'a si ne face se speràmu că mai alesu grâulu va avea trecere bunisiora.

* **Furtuna infricosiata** a bantuitu in Dominec'a trecuta pre la 4 ore d. am. regiunea Versietiului. Unu ventu orcanicu a descoperit u multime de case atâtua in Versietiu, cătu si in satele de prin pregiuru, ér grindin'a de marimea bueloru de gaina a sdrobitu ferestile, a prefacutu in noroiu tote semenatûrile si viele si a periclitatu animale si mai multi omeni, pre o femea a uciso. Dupa unu patrariu de ora inseninandu-se ceriulu, orasiulu si tota regiunea Versietiului prospiciu ca si dupa unu adeveratu potopu. Sermana poporatiune! Ore avea cineva mila se acopere suferintele celor nenorociti?

* **Hymen.** Joi'a trecuta pe la 9 ore a. m. s'a cununatu in biseric'a nostra catedrala dlu Georgiu Dringău advocatu in Tinc'a cu dn'a Cornel'i'a Frusi'a. Nou casatoritorilor li-dorim viatia plina de fericire.

* **Divortiu.** Regele Serbiei Milanu voesce se se despartiesca de soci'a s'a regin'a Natali'a, precum se dice din causa, că nici unulu nu este multiumitu cu portarea celui — alaltu. Spre scopulu acest'a sau si intraprinsu pasii necesari, dar regin'a se opune.

* **Necrologu.** Domineca la 26. Iuniu st. v. c. se condusera la cimenteriulu parochiei ortodoxe romane Barateasu ossamintele reci ale preotului veteranu Constantinu Miutiu, sub diriginti'a aloru trei preoti, asistati de patru invetiatori si cinci cantareti din poporu cu nove ministranti dintre elevii scolei parochiale in faci'a intregei poporatiuni ortodoxe din parochia si aloru 15 persone notabile neroniane din locu. Repausatulu in domnulu a servit u altariu cu credintia si zelu vrednicu de imitat in timpu de 48 ani si a fostu cinstiit si iubit de toti, căti l'au cunoscutu. Portandu in spate 72 de ani s'a dusu la cele eterne ca se-si iae resplat'a din manile creatoriului. Unulu dintre cei trei preoti a rostitu cu aceasta ocazie unu frumosu discursu funebru, pre carele din lips'a spatiului lu-vomu publica intraltu numeru. Asociandu-ne si noi la cei ce-jalescu pre defunctulu i-dicem: se-i fie tierin'a usiora si memori'a binecuvantata!

* **Necrologu.** Joi in 23. Iuniu st. v. c. repausa in domnulu vrednicicu nostru invetiatoriu Petru Guiu din comun'a Misc'a in comitatulu Aradu, dupa unu morbu scurt de aprindere de plumani. In 25 fu condusu la odichna eterna insocitu de tota poporatiunea din comuna si de multi amici si cunoscuti din comunele invecinate. Tenerulu nostru invetiatoriu a fostu ca anume nascutu pentru carier'a invetatoresca, si inzestrat cu frumose cunoștințe si-a facutu datorinti'a totu de un'a cu scumpeitate, servindu mamei sale de radim si consolare, ér poporatiunei ca exemplu de moralitate. Depunendu si noi o lacrima pe mormentulu seu, i-dicem ca Ddieu se-i respatesca activitatea nobila, asiedandu-i sufletulu intre cei drepti!

* **Notariu nou** s'a alesu dilele trecute in comun'a Curticiu din comitatulu Aradu. Intre cei patru con-

currenti Canditati a intrunitu majoritate de voturi notariulu substitutu dl. Demetriu Bott'a romanu aradanu. Felicitandu pre alesulu, dorim si noi ca se fie spre bucurie poporului nostru sirguintiosu din aceea comuna.

* **Esamenele publice** dela scol'a nostra de fete din Sibiu s'au finit u succesiu preste acceptare. La evenimentu de incheiere alu dlui directoru Albini a respunsu multiumindu corpului didacticu delegatulu comitetului asociatiunei transilvane dlu prof. Ioanu Popescu in termini nemnificativi. La numit'a scola de fete cu 1 Sept. n. c. suntu a se ocupá trei posturi de invetiatori, unulu cu titul'a de directoru, apoi unu postu de invetiator si unulu pentru directrice, la cari comitetulu publica deja concursu. Atragem printr-acest'a si noi atentia celor ce ar' aspira la unulu s'au altulu dintre acele posturi.

* **Canalulu Panam'a** cea mai stralucita victorie a regelei industriei se va realizá in curendu, că-ci din cele 2 milioane de obligatiuni a imprumutului cu lozuri de 720 milioane s'au acoperit la primulu, apelu 800,000; cele alalte obligatiuni le-a luat asupra sindicatulu de Banchieri.

* **Portile de feru,** strimitorile Dunarei la esfrea din tiara, inca voru fi regulate in curendu, că-ci guvernulu a esmisu deja o comisiune cinstatoria din 15 ingineri, ca se elaboreze planulu de regulare.

* **Comitetulu** „Reuniunei invetiatorilor gr. or. romani din tractulu Lipovei“ este convocat la sedintia ordinaria pe 28. Iuliu st. nou a. c. in localitatea sediei gr. or. romane din opidulu Lipov'a, la 9 ore a. m.—B. Codreanu, I. v. presied.

Concurse.

Se escrise concursu pentru ocuparea postului invetiatorescu dela scol'a de fetite din comun'a Covasintiu dieces'a Aradului, inspectoratulu Siriei, cu terminulu de alegere pre 7/19. August 1888.

Emoluminte inpreunate cu acest post suntu: a) in salariu banalu 300 fl., b) doue patrate pamentu estravilanu, in a căruia posesiune va intra numai dupa predarea loru, ce se spereza, cu inceputulu anului 1889, c) pentru conferinti 12 fl., d) 12 orgii lemne de focu, din care se ase incaldî si scol'a, e) pentru scriptoristica 5 fl., f) culatoratu 24 fl., si in fine cuartiru liberu.

Dela recurrente se recere a dovedi, că suntu romane de religiunea gr. or. si că au frequentat prelegerile la atare institutu publicu prestandu calculu bunu, că au esamenu de cualificatiune pentru statiuni de clas'a prima, esamenu din limb'a magiara si in fine, déca a servit u de invetator, atestat de conduita.

Déca nu se voru afla invetatori competente, se voru primi in candidare si voru poté fi alesi si invetiatori, cari suntu datori, fara alta remuneratiune, a infinita coru vocalu celu multa in siese luni dela intrarea sa in functiune. Petituinile astfelui instruite, adresate comitetului parochialu din Covasintiu, suntu ase suscerne, pana in 4/16. August protopresviterului si inspectorelui, Georgiu Popoviciu in Siri'a (Vilagos).

Recurentele, eventualu recurrentii, sunt poftiti ase prezenta in sant'a bisericu, pentru a-si dovedi desteritatea in cantu si tipicu, că-ci, alegandu invetiatoriu, va fi obligat u servir, fara alt'a remuneratiune, si ca cantorul alu bisericii.

Covasintiu, la 15/27. Iuniu 1888.

Comitetulu parochialu.

In contilegere cu inspectorulu cercualu.

—□—

Se publica concursu pentru ocuparea alorū doue posturi învățătorescī dela scōl'a confesionala din comun'a **Ternov'a**, dieces'a Aradului, inspectoratulu Siriei cu terminulu de alegere pre 6/18. **Augustu 1888.**

Emolumentele suntu:

a) La scōl'a I, in bani gata: 220 fl., 2. pentru cuartiru 20 fl. 3. Unu caru de fenu — 8 fl. 4. Siese orgii de lemn numai pentru folosint'a învățătoriului — 24 fl. 5. Pentru scripturistica 4 fl. 6. Pentru conferinție 5 fl. 7. $\frac{1}{2}$ din intravilanulu scōlei si 8. stolele usuate dela inmormentări, unde va fi chiamatu.

b) La scōl'a III. in bani gat'a 200 fl., ér tōte cele alalte emoluminte suntu egale cu cele enumerate la scōl'a I.

Cei ce dorescu a ocupá unulu din aceste posturi, au pana in 4 Augustu a. c. a-si suscerne petitiunile loru, adresate com. parochialu din Ternov'a, protopresviterului si inspectorelui cercualu, Georgiu Popoviciu, in Siri'a (Világos), adjustate conformu prescriseloru legii.

Recentii sunt poftiti a-se prezenta in sant'a biserică pentru a-si areta dezeritatea in cantu si tipicu, că alesii voru functionā, fara alta remuneratiune si ca cantori ai besericiei.

Ternov'a, la 14/26. Iuniu 1888.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu inspectorulu concernintre.

Pentru ocuparea postului învățătorescu din comun'a **Gruciu**, prot. Halmagiu, inspectoratulu Plescuti'a cu terminu de alegere pre a 20/1. **Augustu 1888.** dupa amédiali la 4 ore.

Salariu anualu este:

- a) in bani 250 fl.,
- b) 5 orgii de lemn, din care se va incaldu si chil'a de inverzimentu.
- c) quartiru, camara si un staulu pentru vite,
- d) gradina pentru legumie,
- e) dela inmormentări, unde va fi poftit 40 cr.

Dela recenti se pretinde esamenu de cualificare din limb'a rom. si magiara, si a se prezenta in vre-o serbatore la biserica spre a-si areta dezeritatea in cantu si tipicu.

Pentru ocuparea postului învățătorescu din comun'a **Magulicea** prot. Halmagiu inspectoratulu Plescuti'a cu terminu de alegere pe-a 20. (Iuliu) 1. **Augustu 1888.** la 9 ore demaneti'a.

Emolumintele anuali suntu:

- a) in bani gata 200 fl.,
- b) 5 orgie de lemn,
- c) quartiru,
- d) gradina de legumi si
- e) unde va fi poftit la inmormentare 40 cr.

Dela recenti se pretinde esamenu de cualificare de limb'a rom. ér cei si cu esamenu de limb'a magiar'a vor fi pre feriti; pana la diu'a de alegere a se prezenta in vre-o Dumineca sau serbatore la biserica spre a-si areta dezeritatea in cantu si tipicu.

Recursele adjustate conform Statutului Org. adresate com. par. ale trimite inspectorelui scol. Ioanu B. Farcasiu in Plescutia post. ult. Gurahonez pana in a 18/30. a. c.

In contielegere cu comitelele parochiale:

*Ioan B. Farcasiu m. p.,
preotu, insp. scol.*

In institutulu „Zsigaiane“ din Oradea-mare, se primescu pe anulu scol. 1888—9 ea stipendisti inca 5 elevi

rom. gr. or. studenti la gimnasiulu seu scōlele reale din locu, cari gratuitu vor capetá provisiunea intréga in acestu institutulu.

Recursele adjustate cu:

- a) Estrasu de botezu.
- b) Testimoniu scolasticu.
- c) Atestatu de paupertate, si
- d) Certificatu despre vaccinare sè substéerna pana la 8/20. **August, a. c.** la adresa: „Senatului Fundatiunei Zsigaiane in Oradea-mare,“ Nagy-Várad, uri-uteza 401. sz. (görög-keleti Consistorium.)

Totodata se aviséa onor. publicu interesatu, că in institutulu acest'a vor poté fi primiti si vor capetá provisiune intréga si elevi pe plat'a de 16 fl. la luna, cari fiindu rom. gr. or. vor studia la scōlele din locu.

Insinurările au sè se faca la Dlu advocatu Nicolau Zigre, in Oradea-mare pana la finea lunei lui **August a. c.** Oradea-mare, 18/30. Iuniu, 1888.

Senatulu Fundatiunei
„Zsigaiane.“

Dupa ce in urm'a concursului publicatu prin comitetulu nostru parochialu din Veresmort, in protopresviteratulu Lipovei pentru deplinirea parochiei nōstre vacante de acolo, nu s'a insinuatu nici unu recurinte: prin acést'a se mai publica concursu pentru aceea parochie si din partea subscrișului Consistoriu diecesanu cu terminu de 30 de dile dela prima publicare.

Emolumintele parochiei sunt: un'a sessiune pamentu, birulu si stolele usuate.

Recentii la acést'a parochie, vor avé a-si inainta acestui Consistoriu recursele loru, instruite in sensulu statutului organicu pana in 30 de dile dela prim'a publicare.

Arad, in 22. Iunie 1888.

Consistoriulu diecesanu ort.
rom. alu Aradului.

Pentru indeplinirea definitiva a postului învățătorescu la scōl'a confesionala gr. or. romana din comun'a **Ciacov'a**, protopresv. Timisiorii, se publica concursu pana la ultim'a lui **Iuliu a. c. st. v.**

Emolumintele impreunate cu acestu postu sunt:

- 1) In bani gat'a 500 fl.
- 2) Pentru lemn 50 fl. dintre cari este si scōl'a ase incaldi.
- 3) Pentru scripturistica 6 fl.
- 4) $2\frac{1}{2}$ jugere de pamentu aratoriu, si quartiru liberu cu jumetate de gradina.

Doritorii de a ocupá acestu postu, au se substérna recursulu adjustatu cu atestatu despre absolvirea prerandiei, despre cualificatiunea din limb'a statului si cea germana, si eventualminte si cu alte atestate, adresatu catra comitetulu scolaru gr. or. rom. din Ciacov'a langa Timisior'a pana la terminulu sus defiptu, având a-se prezenta in vre-o Dumineca sau serbatore in st. biserica pentru de a-si areta dezeritatea in cāntari si tipiculu bisericescu.

Din siedinti'a comitetului scolaru gr. or. rom. din Ciacov'a, tienuta in 14. Iunie 1888.

*Nicolau Uzon, m. p.
presedinte.*

In contielegere cu D. DEMETRIU DOLG'A, inspectoru scolaru eparchialu din Timisior'a.